

Nr 15S.

Av herr Nilsson i Bästekille m. fl., angående ökat anslag till understödjande av den praktiskt vetenskapliga verksamheten å Weibullsholm.

Innan den av departementschefen den 16 oktober 1953 tillsatta utredningen framlagt förslag till nya grunder för statens stöd åt växt- och fruktträd-förädlingen jämte därmed sammanhängande frågor sker anslagsäskandena till förädlingsarbetet vid Weibullsholm efter den norm, som föreslagits av 1931 års växtförädlingsutredning, nämligen att 50 % av kostnaderna skall täckas av statsbidrag. Eftersom kostnaderna för nästa budgetår uppskattas till 744 300 kronor anholder W. Weibull aktiebolag med Weibullsholms växtförädlingsanstalt i skrivelse den 30 september 1953 om ett med 160 000 kronor till 370 000 kronor förhöjt anslag. I de fall anslagsberäkningarna inte sker utifrån principen att hälften av förädlingskostnaderna skall täckas av statsbidrag hemställer bolaget att det nu utgående statsbidraget bör ökas med ett belopp, som motsvarar hälften av de kostnadsstegringar, som på grund av penningvärdeförsämringen inträffat under de senaste åren, vilket, enligt bolagets beräkningar, innebär en anslagshöjning med 100 000 kronor. Eftersom anslaget för närvarande endast beräknas täcka ca 28 % av den totala kostnaden för växt- och förädlingsverksamheten hävdar bolaget att en uppräkning av anslaget enligt det sistnämnda förslaget är ett minimikrav.

Ett område, där forskningen inom jordbruket här i landet nått mycket långt och vunnit internationell ryktbarhet, är just det, som ligger till grund för växtförädlingsarbetet, och givetvis också själva detta växtförädlingsarbete. Sverige har ett mycket gott internationellt rykte, och speciellt namnen Svalöv och Weibullsholm har en mycket god internationell klang. De har gjort Sverige känt och välkänt över hela världen. Fortfarande finns dock oerhört mycket att göra på detta område. Gränsen för vad man kan åstadkomma genom växtförädling är säkerligen inte nådd ännu på mycket länge. Genom ett fortsatt växtförädlingsarbete kan säkerligen de svenska skördarna utan någon större insats av kapital avsevärt ökas och därmed också produktionskostnaderna sänkas. Det är därför beklagligt att det statliga anslaget till Weibullsholm av sparsamhetsskäl blivit så knappt tillmätt. De oerhört stora kostnadsstegringar, som skett på detta område likaväl som på alla andra områden under de senaste åren, har medfört att det reella värdet av statsbidraget gått ned mycket starkt.

Vi är väl medvetna om att den samhällsekonomiska situationen kräver sträng återhållsamhet med statsutgifterna. Rättvis- och billighetsskäl synes oss emellertid starkt tala för att statsbidraget till Weibullsholm höjes till un-

gefär det föreslagna minimalalternativet. Anslaget till denna verksamhet är också att betrakta som en så god investering för hela samhället att vi inte har råd att avstå från den om verksamheten i så fall skulle behöva inskränkas. Att en utredning pågår angående översyn av nu gällande grunder för stödet åt växt- och fruktträdförädlingen utgör enligt vår mening inte något hinder för en höjning av anslaget. Därtill kommer att utredningen inte kan väntas medföra några resultat i form av proposition till årets riksdag, eventuellt inte heller till nästa års riksdag.

Med stöd av vad ovan angivits hemställer vi,

att riksdagen måtte till Befrämjande av fröodlingen m. m.:
Understödjande av den praktiskt vetenskapliga verksamheten å Weibullsholm för budgetåret 1954/55 anvisa ett anslag av 300 000 kronor.

Stockholm den 21 januari 1954.

Jöns Nilsson

i Bästekille.

Erik Magnusson.

Gustaf Nilsson

i Göingegården.

Einar Hæggbloom.

Sven Svensson

i Krokstorp.

Nils Agerberg.

Rolf Eliasson.